

Bilden visar en del av byggnaderna
vid Brinkens museum 26 november 2023.

En fridfull jul och ett gott nytt år 2024 tillönskas alla läsare.
Tack för det gångna året!

Ledaren

Tänk så snabbt ett år går. När vi nu blickar tillbaka på årets aktiviteter så måste jag få påstå att vi är ganska "rama" inom föreningen. Tänk så mycket vi har hunnit med.

På båtmuseet har putsats och fejats, **brandalarmssystemet** är nu installerat, talkokvällar har hållits och besökande grupper har guidats. Vi ordnade **Europeiska kulturmiljödagen** i september när **Ruth Bertlin** gav ett fint föredrag om släkten Malmberg. **Fiskets dag** ordnades i samarbete med **Malax fiskargille r.f.** i oktober och var den mest välbesökta tillställningen denna sommar. Huvudarrangören beräknade att runt 500 barn, föräldrar och mor- och farföräldrar besökte området på några timmar.

På Järnåldersleden i Storsjön har det också varit aktivitet i sommar. **Rollspelsföreningen Eloria** från Vasa höll ett lajv på området i juli. Mer om det kan ni läsa lite längre fram i det här medlemsbladet.

På Brinken har hållits många välbesökta evenemang den här sommaren. De flesta av dem nämnde jag redan i förra medlemsbladet, så som **Vikingadagen** och **Marthornas historiska matdag**. **Hembygdsgdagen** i juli och **Blommornas dag/Malaxdagen** i augusti genomfördes på bästa sätt. Både besökare och arrangörer var i slutet av dagarna mycket nöjda.

Barn- och ungdomsgruppen Lärningarna har hållit en livlig verksamhet hela sommaren och hösten. Lärningarna har fått besöka flera olika museer och intressanta platser runt om Malax. Vi har besökt **Korsnäs hembygdsmuseum** och **Prästgårdsmuseet**, **Pörtom hembygdsmuseum** och **skolmuseet**, **Molpehällorna**, **Bergö hembygdsmuseum** och **Österbottens museum** i Vasa. Nu återstår bara de sista träffarna för året, och sedan får vi dra upp planer för vad vi ska hitta på för skoj nästa år.

I vanlig ordning har Aanacko planerats och plockats ihop nu under hösten. **Aanacko 2024** borde finnas ute till försäljning samtidigt som denna medlemstidning när våra medlemmar. Vi tackar på förhand alla som köper **Aanacko** och därmed stöder vår förenings verksamhet. **Aanacko** är en viktig inkomstkälla för oss och pengarna från försäljningen möjliggör en del av vår årliga verksamhet.

När året nu börjar gå mot sitt slut är det dags att på nytt blicka framåt. Om årets ledord till stor del har varit samarbete, så kommer nästa

år att präglas dels av **fortsatt samarbete** i olika former men också av **utveckling**. **Sundom bygdeförenings Meteoriassektion** kontaktade oss i höstas och föreslog ett **samarbete kring de fantastiska förhistoriska fynd** som kommit i dagen när Malax kommun förbereder tomterna på det nya bostadsområdet Söderfjärdsbacken. Bidragansökningarna för **informationstavlor** och skyddandet av fynden har lämnats in och om bidragen beviljas så påbörjar vi arbetet till våren.

På Brinken förbereder vi **installation av brandalarm** i så gott som alla byggnader. Det känns som nästa viktiga steg i bevarandet av vår kulturhistoria. **Bidragansökningar** har skickats iväg och vi väntar med spänning på resultatet. Förhoppningsvis är det här något som vi kan börja med nästa vår.

Men den absolut **största satsningen inom hela föreningen** är ett **treårigt utvecklingsprojekt** som är menat att lyfta och nyscha föreningen, så att vi även i framtiden kan erbjuda de kulturupplevelser åt våra besökare som vi erbjuder idag. Vi hoppas kunna utveckla sättet vi arbetar på och även hitta nya intressanta upplevelser att erbjuda. **Malax museiförening r.f:s utvecklingsprojekt 2024–2026** drar förhoppningsvis igång genast efter årsskiftet, om vi får positiva besked på våra bidragsansökningar.

Vi ser med tacksamhet tillbaka på den verksamhet vi har haft detta år, och ställer in siktet på nya höjder kommande år.

Ett gott och fridsamt nytt år önskar jag er alla!

Vänliga hälsningar
Nina Sten, ordförande
(selfiebild)

**Vandrare, låt oss stilla stanna
inför krubba och pilt!
Kanske ett trones hosianna
möts av ett leende mildt.**

Vers ur **Uno Fogdes** dikt *Jul!* (1944). Dikten ingår i museiföreningens bok *Låt solä skin, låt sånna blås*, om Fogdes diktning, utgiven 2003. Julkortet finns i museiföreningens arkiv.

Blommornas dag - Malaxdagen den 6 augusti drog mycket folk. Kommunen bjöd på underhållning och kaffe under flera timmar.

För seklet sedan

Utlandet.

En fascistkupp, som kvävdes i sin linda.

Adolf Hitler,

ledaren för de bajerska fascisterna, som tillsammans med general Ludendorff företagit det misslyckade angreppet mot den tyska republiken.

Med sin "ölkällarkupp" i det politiskt och socialt kaotiska Tyskland gjorde Adolf Hitler ett slags debut i större politiska sammanhang.

En och annan oroshärd ute i stora världen lugnade ner sig under andra halvan av 1923, som när turkarnas krig mot greker och andra utmynnade i Lausannefördraget, vilket bådade för fred och för **Kemal Atatürks** skapande av det moderna Turkiet. På andra håll fortsatte redan påbörjade oroligheter, som den franskbelska ockupationen av Ruhr-området i Tyskland. Värre var ändå vad man kunde se som nyare orosmoln vilka skulle få mer olyckliga framtida följder än någon kunde ana. I Italien hade **Mussolini** kommit väl igång på sin väg mot diktatorskap, och som regeringschef

Folkmängden utanför en plundrad livsmedelsbutik i Berlin och en typisk »ockerjude».

Att ett brödspris på 140 miljarder mk och andra livsmedelspris i samma stil kan göra människorna desperata, är sannerligen inte att undra på. Den upphetsade befolkningen i Tyskland börjar allt allmännare plundra livsmedelsbutikerna för att stilla sin hunger, och man har nu observerat att dessa tumult börja ta karaktären av judeförföljelser. Folket tror med rätta eller orätta, att valutauppköparna, spekulanterna och livsmedelsockrarna, vilkas manipulationer skruva upp prisen i det oändliga, till största delen äro judar, och så slutar det hela med pogromer liksom i Ryssland.

Wasa-Posten 13.11.1923

visade han sina militära muskler genom att ett tag ockupera ön Korfu för att pressa grekerna till eftergifter och skadestånd som straff för att italienska gränsdragningsförhandlare mördats invid albansk-grekiska gränsen. I det inrikes turbulenta Tyskland försökte nazisterna ta makten genom den s.k. ölkällarkuppen, som slutade snöpligt, men i praktiken ändå var en fingervisning om att kuppmakaren Adolf Hitler besatt sådana demagog-, uppviglar- och stridshetsartaler som senare skulle göra honom till primus motor för ett världskrig.

Kommunistjakt i Finland

I Finland gick det mera fredligt till, men alltmer bekymmer vållade vad man allmänt kallade "kommunisterna", vars agiterande i tal och tidningar uppfattades som samhällsfarligt, för att inte tala om deras misstänkta och ibland avslöjade verksamhet att via hemliga etappvägar odla sådana kontakter med varandra och med sovjetagenter, som kunde innebära allt från överlämnande av känslig information till upprättande av vapengömmor. Till sist beslöt regeringen att verkställa masshäktningar av medlemmar av och sympatisörer till den kommunistiska-socialistiska organisationen Finlands arbetarparti, inklusive partiets 27 riksdagsmän, och partiets verksamhet förbjöds. Frihetsberövandena blev ibland rätt korta, men många häktade hölls kvar som misstänkta för medverkan till landsförräderi.

Svenskt stift

Bland finlandssvenskarna betraktade man **Kyösti Kallios** center-högerregering som finsknationalistisk, med föga förståelse för de svenska önskemålen. Ett av dessa gick ändå i uppfyllelse: det finlandssvenska biskopsstiftet kunde i kraft av tidigare regeringars beslut bli verklighet. Förste biskop med säte i Borgå blev **Max von Bonsdorff**, som tjänade i över 30 år ända till 1954. Genom sina ledaregenskaper och sin gedigna erfarenhet kom han också att fungera som ärkebiskoparnas ställföreträdare t.ex. under dessas sjukledigheter.

Max von Bonsdorff.

Föreningsliv och kaffesmuggling i Malax

Den dåtida regionalpressen skämmer inte bort en sentida läsare med något överflöd av Malaxnyheter från andra årshalvan av 1923. Redan i början av juli rapporterar dock Wasa-Posten att *The English Conversation Club of Malax* gjort en utfärd till Norrskär för att där högtidligen gravlägga sin tynande aktivitet. Företaget misslyckas, för när avklubbningen av beslutet ska ske har mat, dryck, sång och trivsamt samvaro i den sommarfagra marina miljön skingrat alla begravningsstämningar, så att man besluter sig att leva vidare. Hur länge det exklusiva sällskapet sedan var verksamt vore intressant att veta, men åtminstone ordnade det ännu på senhösten en soaré för allmän-

Vbl. lörd.

Engelska Konversationsklubben
i Malax
anordnar

Soaré

söndagen den 21 okt. kl. 8 e. m. i
Malax Ungdomsförenings lokal.

Wasa-Posten 18.10.1923

Järnåldersleden blev Hravnavallen – lajvare upplevde vikingatid i Malax

Fyra ätter ligger i strid med varandra. De senaste sju åren har varit synnerligen onda, och det ser ut som om Gudarna vänt Runmarken ryggen. Det finns bara en enda lösning: att samlas till ting, och att blota till gudarnas ära. Det var premissen för Elorias storlajv Korpkvädet, som i sommar ägde rum vid Järnåldersleden i Malax.

SOMMAREN 2023 samlades totalt 52 lajvintresserade personer i Malaxskogarna för ett äventyr: de skulle delta i ett vikingainspirerat lajv vid namn Korpkvädet.

Lajvet var föreningen Elorias 20-årsjubileumslajv, och arrangerades av Johanna Granvik, Victor Svarvars, Emma Löfdahl, Emil Sandberg och Fredrik Westblom. Lajvet utspelade sig i en fiktiv version av Österbotten på 900-talet, kallad Runmarken. Där bor fyra ätter – Völsungarna, Skjöldungarna, Grettungarna och Skallagrimnarna, och nu, då Korptinget och den heliga blotplatsen Hravnavallen kallar, ska fred en gång för alla slutas mellan ätterna genom giftermål.

Genom lajvet fick arrangörer och deltagare lära sig om vår egen historia, sedd genom fiktionens spegel. En stor del av förberedelserna

gick åt till att lära sig så mycket som möjligt om vikingatiden, för att verkligen kunna sätta sig in i hur det skulle vara att leva då.

Rollspelsföreningen Eloria är en unik liten förening i Svenskfinland. Den grundades 2003 efter det första finlandssvenska lajvet någonsin, som ordnades den sommaren i Kilen i Sideby. Föreningen har nu sin hemvist i Österbotten, och här sker också merparten av föreningens verksamhet, som förutom lajv också innefattar bordsrollspel, sällskapsspel, hantverk och allmänt umgänge.

Veckan vid Järnåldersleden var både intressant och givande, trots det något regniga vädret. Naturen och området var inspirerande och sagolikt, och deltagarna fick en upplevelse utöver det vanliga.

Vad är lajv? Lajv är en blandning av lek, improvisation och fantasi. Lajv kallas också för levande rollspel. Varje deltagare har varsin roll och man spelar (lajvar) tillsammans med de andra deltagarna. Under lajvet skapar man tillsammans en berättelse, utan färdigt givna repliker eller manus. Allting handlar om att gestalta sin roll och skapa en upplevelse tillsammans.

Text: **Fredrik Westblom**, arrangör för Korpkvädet och marknadsföringsansvarig för rollspelsföreningen Eloria. – Bild: **Tuomas Puikkonen**.

Skrock och vidskepelse bland Malaks allmoge

Mellan jul och trettondagen får hvarken huggyxa eller spinnrock begagnas, vid äfventyr att gårdens får få ”kringgången”. Under äldre tider spann man ej heller på torsdagen.

När det stormar om jul- och nyårsnatten, bebådas stora herrars död.

Om träden dagarna före jul stå rimfrostbeklädda, blir årsväxten god. Men går ej rimfrosten, som betäckt träna före jul, bort före nyåret, blir det dåligt år.

Ligger husbonden rak julnatten, blir sädesväxten rak och redig; i motsatt fall blir växten trasslig och oredig.

Dokumentet *Skrock och vidskepelse bland Malaks allmoge* Anteckningar af Johannes Klockars gjorda i Malaks under åren 1887–1889. Finns på Malax museiförenings hemsida (Dokument ur vårt arkiv).

God jul hälsar museiföreningens egna tomtar, som varje år värmer sig i fiskefyren vid Kvarkens båtmuseum. Fyren kommer från Skaftung, Kristinestad.

En bildkavalkad om några av museiföreningens aktiviteter sommaren–hösten 2023

Ett
liknande
alarm
planeras
till
Brinkens
museum.

Ett automatiskt brandalarm har installerats för alla byggnader med elektricitet vid Kvarkens båtmuseum. Ca 15 byggnader berörs. Mikael Storfors, Karl-Johan Lindegqvist, Leif Antell och Ralf Söderback m.fl. ingår i alarmgruppen.

Bankkortläsare har inköpts till Brinkens museum och till båtmuseet. Jonathan Nyqvist, Mikael Storfors, Gunnel Smulter och Hans Söderback beundrar dosan på bordet.

En infostation om världsarvet Kvarkens skärgård har installerats i båtmuseet. Stationens infomaterial har donerats av föreningen Kvarkens skärgård rf via projektet Kreativa Kvarken. Stationen var mäkta populär bland barnen på Fiskets dag.

Ponnyridning och -skjutsning blev snabbt bland de mest populära aktiviteterna bland barnen på Fiskets dag.

Fyra maritima föremål fick båtmuseet i september av Lennart Johansson, Sundom, via Gustav Smulterers förmedling: en sextant, en pejskiva, en släplog och ett nakterhus.

Olika sammankomster arrangeras ständigt vid båtmuseet. Malax församlings sånggudstjänst den 20 augusti kunde hållas på stora terrassen för ca 80 deltagare. – Båtmuseets samlingshall passar fint när vädret blir kallare. Under Europeiska kulturmiljödagen den 8 september berättade Ruth Berlin om bagerirörelsen i Åminne. – Den 7 november talade arkeolog Skantsi om stenåldern i Mellersta Österbotten. Arrangör var Österbottniska fornforskningssällskapet. – Museiföreningens talkoavslutning hölls den 11 september, också i samlingshallen.

Det finns
mycket att se i
Kvarkens båtmuseum!
Bilden är från Stockhuset..

O, barndomstid i Norden

Ojoj, vad det var jobbigt med julförberedelserna i barndomsbygden. Bara för ett femtiotal år sedan. Vilken brådska, vilket jäkt och vilket nattvak, i synnerhet för kvinnfolket i stugorna. Vilket legaliserat slaveri i tysto. Ja, det är nog så sant som det är sagt, att kvinnor och hästar äntligen fått en dragligare tillvaro. Nu säger man bara att det var lyckligare förr och att livet var inställt på ett lugnare tempo då. Undrar just det. För somliga kanske, för somliga inte. Det var bara det, att man den tiden hade sinnets jämvikt i behåll.

Jobbigt var det. Det fanns väl ingen bondstuga, där inte vävstolen skulle ha dunkat i adventstid. Spinnrockar och spolrockar snurrade för jämnar. Väven skulle vara färdig i så god tid, att man också hann få mattorna färdiga och de nya plaggen sydda till jul. Undra sedan att vävstolarna dunkade nära på hela nätterna. Skomakaren sydde skor för brinnkära livet, först i ena gården, så i andra, fjärde, femte osv. Och hemma sydde skomakaren på ledig tid, dvs. om nätterna vid snuslampans sken. Sömmerskorna hade lika bråttom.

Stickerskorna satt även oppe mer än halva nätterna vid sina stickmaskiner. Det kommer förvisso Brohuggs-Vendla ihåg. Hennes stickmaskin lät kurr-kurr, kurr, kurr snart sagt natt och dag. Det var så många pojkar och flickor som skulle ha tröjor, halsdukar och annat stickat såsom julkappar. Alla mammor skyndade på: när blir det färdigt, får vi det snart stickat? Skynda på, skynda på!

Kvinnorna hann knappt ta ner vävarna från bommarna och ställa undan spinn- och spolrockar, sy vad som kunde ses hemma och sticka av som kunde stickas, så började bryggandet av juldriktat; sedan kom stortvätt, bakandet av det obligatoriska julbrödet, kryddat med anis och fenkol, sötsurbrödet (fanns det godare!), de hundrade rågbröden som trädades på spett, finbrödet av kornmjöl eller vetemjöl, ostberedningen (om man hade tur att få en bärko i behaglig tid) och den grundliga städningen, tyngre än allt tungt i världen.

Nog brukar kvinnfolk även i vår tid klaga över att de är trötta, när julen äntligen är inne, men kvinnorna var säkert ännu tröttare förr. Ehuru de kände sig för goda för att gnälla. De syntes nöjda trots allt.

Nå, karlfolket då? De kunde ta det makligare. De körde hem hö och halm till ladugårdarna, satt på lassen och sjöng och visslade om vartannat, hämtade hem några lass

ved från skogen och gjorde de obligatoriska resorna till kvarnen. Och till staden.

På kvällarna gjordes fackelveden i ordning. Facklorna skulle brännas julkvällen, jultorgonen och nyårskvällen (-aftonen), så det behövdes minst tre facklor, tre meter långa, väl omsurrade, väl torkade och torkningen av fackelveden försiggick på ugnen. På kvällarna slöjdade karlfolket vid hyvelbänken, förfärdigade laggkärl, stolar och skåp. Man var inte född med tummen mitt i handen, minsann.

Arbetet räckte till i kök och ladugård. Dagarna mellan advent och jul ville bara bli för få.

Vad är kvar av allt detta nu, 40–50 år senare? Bryggandet får bryggerierna sköta om. Bröd finns i butiken. Något smått måste förstås ännu bakas hemma. Karlfolket hjälper till i ladugården, hjälper till med städningen, hjälper till i kök. Kläder och stickade plagg köpes i affärerna. Vävstolen används som hobby och spinnrocken mångenstädes som prydnad. Det har blivit bättre. Mindre slaveri.

Numera har man slutat baka julgubbar, dessa godisar som bakades på vetemjöl eller kornmjöl för att sättas i julgranen. De hade russin på magen. Och russin för ögon, näsa och mun. De symboliserade ursprungligen Jesusbarnet och kunde därför tas fram först på julkvällen för att sedan sparas över hela helgen.

Efter helgen orkade vi barn inte äta dem, plockade bara bort russin och bet av benen. Och huvudet. Vi tänkte inte mera på Jesusbarnet i det sammanhanget.

Arbetsdryga och omständliga var förberedelserna för julfirandet i barndomsbygden. Mycket lite skrammel med pengar. Mitt i all brådska fanns något av den harmoni i sinnet som för det mesta saknas numera.

Vill man gnälla, så kan man också säga, att man tidigare förberedde julen omsorgsfullt och inte såsom nu, när man tar ut den i förskott hela månaden i förväg: julgran första advent, julljus när som helst, julfester i början på december, julstjärnor hela förfjölsvintern i affärernas fönster, jultomtars tassande omkring veckorna i förväg. När julen i vår tid är inne är vi upplagda för att säga:

– Kommer int ä na mäir?

Adam

Artikeln har tidigare publicerats i Vasabladet den 10 december 1965. – *Adam* är en signatur som *Torsten Lindgård* (1907–1977) ofta använde när han skrev artiklar och kåserier under många år framförallt i Vasabladet. – *Håkan Genberg* har skrivit av artikeln ur Vasabladet för *Vällinglockan*. – Sidans illustrationer är från museiföreningens bildarkiv.

Hildas jul

Mellan beskrivningar av julen i fredstid och i krigstid sitter **Hilda Svenn**, född 1883, i gungstolen och läser. Hilda blev änka 1929 och bodde i rum och kök i ena ändan av uthuset. Där hade hon sina krukväxter och på byrån finns foton av döttrarna och deras familjer. Hon hade upplevt sämre och bättre tider.

I min barndom (1950-talet) ställde Hilda upp som barnpiga vid behov. Lönen gavs in natura: ett eller två rågbröd stoppades in i barmen, under "stoklie", ibland gick en bit vetelängd samma väg. På julafton gick jag till Hilda med mjölk, en bit lutfisk, risgrynsgröt, pepparkakor. Jag har ingen uppfattning om Hildas ekonomiska situation, maten sades vara en julkapp, den togs emot med tacksamhet.

Men långt senare i livet insåg jag, att kani- nerna i den stora buren på gården inte var keldjur.

Kerstin Hägen

Korsur byggs. Foto: — IK Peren.

Korsur och Korsuliv

I många korsur finns riktiga biljetter på vilka utställare
känner mest hela dagen. Foto: IK — Persson.

MALAX
Svens Post
Manda Kullberg

NUMMER 7-8
1942
Förlag 25 mars

På sidan visas två uppslag ur fronttidningen GAMLE HURTIG, nr 7-8 utkommen i november 1942. Bror Antus sände i somras tidningen från Sverige. "Fråga mig inte hur jag kommit över den", skriver han. Tidningen finns nu i arkivet vid Brinkens museum. Den var 1942 adresserad till "MALAX Svens Post Manda Kullberg". För soldaterna vid krigsfronten – och för folket på hemmafronten – var julen 1942 annorlunda än idag, 81 år senare.

Julgranen skapas. Foto: IK — Neustrom.

Pekator till den sista soldaten: det
är det bästa vi har gjort, även på
den (sista 1. k.). Foto: — IK — Rasmussen.

Krigarens jul

Julgrannen skapas. Foto: IK — Neustrom.

Först och sist: krigarens julgranna på julen från kriget
och kriget utifrån ett musikprogram. IK — Rasmussen.

Julen på krigsfronten. Foto: IK — Rasmussen.

Leve traditionerna!

Mässa för immateriellt kulturarv
i Österbotten

Aanacko 2024 har utkommit

Den kan köpas vid S-Market, Stenco, Pappadagis, Malax Byggmaskiner i Malax, samt vid Naturkost i Vasa. Pris 8 euro.

Förmånliga
julgåvor!

Adam käserar 1 €
 Ahlholm 4 €
 Album 8 €
 Amerika! – Emigration 1900 10 €
 Bilder från det förflutna 5 €
 Blås- och stråkmusik i Malax 10 €
 Bondens år 3 €
 Båttbyggarna Marander 5 €
 Bössmeder och säljagare
 i svenska Österbotten 5 €
 En livsvägs krokar 3 €
 Ett båtbygge – Svalustjärten 5 €
 Fyror & båkar i Svenska Österbotten 2 €
 Fåbodeliv i Malax 12 €
 Glimtar ur en bygdemans liv 8 €
 Hammarbandet 5 €
 Hammaren och städet 3 €
 Historisk beskrifning öfver Malax 3 €
 Husbönder och bomärken 10 €
 I fålan 3 €
 Industrihistorisk dokumentation
 av linspinning 2 €
 Kust- och älvfiske 5 €
 Kära Stina! – Amerikabrev ... 15 €
 Lappfjärdseksstocken 1 €
 Låt solä skin, låt sånna blås 8 €
 Malax 1914 2 €
 Malaxbygden (med 2 kartor) 20 €
 Malax skolväsende 100 år 2 €
 Minnen från Malax 3 €
 Några österbottniska vattennamn 4 €
 Offerstenar i Malax 2 €
 På lodbössans tid 10 €
 På vår äng står en gammal lada 4 €

Sagg-Matt 1 €
 Sjukdom och död i Malax 1800–1899
 15 €
 Skolminnen 5 €
 Som det grymmaste krig 3 €
 Storsjön 3 €
 Säljakt i Bottniska viken 5 €
 Till sjöss! 10 €
 Yrkesfiske i Svenska Österbotten
 3 €
 Ytåbyggi i Malax runt 1950 30 €
 Öjna 8 €

Daniel Kiöping
 Del A Beata 30 €
 Del D Elisabet 50 €
 Del E Maria 40 €

Smidesfigurer (affisch) 3 €
 Aanacko 2024 8 €
 Aanacko, tidigare årgångar 0,50 €
 Vykort 0,50 €

Malax kommun
 Malaxbygdens stupade 30 €
 Malax historia, del II 40 €
 Miljonären som körde röd moped... 20 €

Övriga
 Fiskelågen i Kvarkens skärgård 15 €
 Vestervik 20 €

Kontakta:
 Gunnel Smulter 050 5276595,
 gunnel.smulter@pp.malax.fi

Billiga loppisböcker finns vid båtmuseum
 under sommarens öppethållningstider.

Vid KulturÖsterbottens traditionsmässa i Sundom den 15 november presenterades klinkbyggtekniken för båtbyggande av Mikael Storfors och Göran Strömfors. Bl.a. en båt från Kvarkens båtmuseum illustrerade tekniken.

KLINKBYGGDA TRÄBÅTAR

är en nordisk båttyp som har byggts i Finland under 2000 år. Klinkbåtstraditionen infördes som ett **immateriellt kulturarv** på UNESCOs representativa lista år 2021. UNESCO har idag ca 600 immateriella kulturarv från hela världen på sin lista.

Klinkbyggda båtar kan beundras längs hela den österbottniska kusten. I Kvarkens båtmuseums samlingar i Malax finns ett åttiotall klinkbyggda båtar.

Välkommen att bese dem!

MALAX MUSEIFÖRENING rf
Ta kontakt!

Närmare uppgifter om föreningens verksamhet ger styrelsen 2024:

Solveig Söderback (ordf.) 050 4023 700, Mikael Storfors (vice ordf.) 040 8218 823,
 Gunnel Smulter (sekr.) 050 5276 595, Mathias Högbacka (båtmus. sekr.) 040
 1838 653, Britt-Helen Flemming (kassör) 365 4572, Pia Staffans 050 3493 328,
 Maria Strandberg 050 0166 299, Eivor Strömfors 050 5605 947, Hans Söderback
 045 3467 220. Adjungerade medlemmar: Daniel Grönlund 045 1957 401 och Nina
 Sten 050 3003 234.

<http://museum.malax.fi/>

Bli medlem i museiföreningen! Kontakta någon i styrelsen om du vill bli medlem (12 euro/år). Värva dig själv samt två andra personer som nya medlemmar – då får du gratis böcker och vykort till ett värde av 20 euro! Vällingklockan och även tidningen Hembygden fås – gratis! **Välkommen!**

Vällingklockan. December 2023. **Redaktion:** Martha Bonn, Leif Finnäs (050 5252 513), Håkan Genberg, Gunnel Smulter och Göran Strömfors (050 5769 475 – även layout och nutida bilder om ej annat nämns). Bilder: Malax museiförenings bildarkiv om ej annat nämns.